

РЕШЕНИЕ

№ 33988

гр. София, 01.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева

при участието на секретаря Росица Б Сточева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4720** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. И. И., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. Д., срещу Решение №1098 от 30.03.2026г., постановено по НАХД № 17818/2025г., по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, с което е потвърден електронен фиш на СДВР, с който на осн. чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата изложени подробни и многобройни възражения, които се свеждат основно до следното. Претендира се процесуална недопустимост поради липса на правосубектност, т.к. Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) е конституирана като ответник, но тя е юридическо лице и няма административно-наказателна правосубектност, за да бъде административнонаказващ орган по ЗАНН. На следващо място е посочено, че Районният съд не е издал нарочен съдебен акт за надлежно конституиране на страните в процеса, което прави решението недопустимо. твърди се нарушено право на адвокатска защита, т.к. Съдът експресно е насрочил делото и е отказал отлагане за първото заседание, въпреки подадената молба от адвоката поради планирана почивка извън С.. Претендира се че е изтекъл преклузивен срок и забавяне, с мотиви, че Електронните фишове се приравняват на наказателни постановления, а в случая 29 броя фишове са връчени наведнъж на жалбоподателя, близо две години след извършване на нарушенията. Счита, че е налице неяснота около издателя на фиша /Не става ясно кой точно орган го е издал и къде/, както

и посочва, че електронният фиш не съдържа подпис на издаващия го административнонаказващ орган, което го прави нищожен. Освен това се претендира, че е налице неоснователност и едностранчиво събиране на доказателства, т.к по делото липсва оригиналният генериран файл (вещствено доказателство) от заснемащото устройство, а съдът неоснователно е отхвърлил искането за техническа експертиза на обектива и пътната обстановка. Моли съда да обезсили първоинстанционното решение като процесуално недопустимо, или алтернативно – да го отмени изцяло като неправилно и необосновано, като вместо него постанови решение за отмяна на електронния фиш. Претендира присъждане на разноски в размер на 1000 лева за платено адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, СДВР, редовно призован не се представлява. По делото са представени писмени бележки с позиция по същество на спора. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София - град, XVI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по съображения, различни от изложените в касационната жалба.

Софийският районен съд е сезиран с жалба, подадена от Н. И. И., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. Д., срещу електронен фиш серия К № 10786627 на СДВР, с който на осн. чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на И. е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С Решение №1098 от 30.03.2026г., постановено по НАХД № 17818/2025г., по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, съдът е потвърдил Електронен фиш серия К, № 10786327 на СДВР, с който на осн. чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на И. е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При тези обстоятелства, настоящият съдебен състав приема, че е налице несъответствие между предмета на обжалване и този, по който се е произнесъл съдът.

В производството по ЗАНН, както и в правилата на НПК, приложими в административно наказателния процес съгласно чл. 84 ЗАНН, институтът на явна фактическа грешка и тълкуване на невлязло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал.1, т.1 във вр. с чл. 412, ал.1 от НПК) е неприложим. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне на първоинстанционния съд по това, с което е сезиран. Горното възпрепятства възможността за касационен контрол по отношение законосъобразността на оспореното решение, респективно на обжалваното НП. В този смисъл е и утвърдената практика на АССГ, обективизирана в Решение № 2458/08.04.2015 г. по КНАХД № 2031/2015 г. на XIV к.с.; Решение № 1553/10.03.2017 г., по КНАХД № 10588/2016 г. на XIII; Решение № 5817/17.10.2017г., по КНАХД № 6549/2017г, на I к.с.; Решение № 6151/31.10.2017 г. по КНАХД №

8749/2017 г. на I к.с.; Решение № 6808/13.11.2019 г., по КНАХД № 21/2019 г. на I к.с.; Решение № 4364/01.07.2021 г. по КНАХД № 1997/2021 г. на XI к.с.; Решение № 4461/05.07.2021 г., по КНАХД № 4061/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6033/25.10.2021 г. по КНАХД № 6477/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6036/25.10.2021 г. по КНАХД № 6453/2021 г. на IV к.с.; Решение № 334/20.01.2022 г. по КНАХД № 10152/21 г. на XXI к.с.; Решение № 2694/20.04.2022 г., по КНАХД № 943/2022 г. на X к.с.; Решение № 7954/22.12.2022 г. по КНАХД № 8654/2022 г. на IV к.с.; Решение № 545/01.02.2023 г. по КНАХД № 10450/2022 г. на XXIII к.с.; Решение № 3903/13.06.2023 г. по КНАХД № 3928/2023 г. на XXI к.с. и други.

Към настоящия момент единственият процесуален способ за възстановяване на законността е обезсилване на решението като недопустимо. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да се произнесе по жалбата на Н. И. И. срещу електронен фиш серия К № 10786627 на СДВР.

При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение №1098 от 30.03.2026г., постановено по НАХД № 17818/2025г., по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.